

PAŁAC BISKUPI

Zbudowany na planie prostokąta budynek z cegły ceramicznej, otynkowany, dwukondygnacyjny, z dwuspadowym dachem, podpiwniczony.

Czas powstania XIII – XIV w.

Pierwotne wymiary budynku wynosiły 18,2 x 9,2 m. W XIV w. rozbudowano budynek o 5 m w kierunku zachodnim. W 1568 roku wykonano renesansowy szczyt oraz wykusz w ścianie zachodniej. Przebudowa elewacji i układu wewnątrz nastąpiła w 1755 roku. W 1899 roku zwiększono liczbę pomieszczeń i zlikwidowano prawy bieg schodów.

Budynek przetrwał do 1945 roku w niezmiennym stanie. W latach 1957–1963 przeprowadzono gruntowny remont budynku. Od lat 60. XX wieku mieściła się tu biblioteka miejska. W 1998 roku budynek został zwrócony kościołowi.

Wymiary 18,20 x 14,30 m

Wysokość 19 m

Powierzchnia użytkowa 700 m²

Kubatura 3800 m³

Styl: gotyk, renesans, barok

Cechy charakterystyczne budynku to maswerkowy szczyt północny, szczyt południowy podzielony lizenami i blendami oraz wykusz na zachodniej elewacji.

Piwnice są nakryte sklepieniem beczkowym. Dach pokryty dachówką karpiówką.

Obiekt usytuowany jest naprzeciwko katedry i stanowi jeden z obiektów na terenie Osiedla Katedralnego uznanego w 2005 r. za pierwszy Pomnik Historii na terenie Pomorza Zachodniego.

